

2. El problema de la joventut obrera i la seva solució

Punts essencials del problema

Tres veritats fonamentals dominen i il·luminen el problema de la joventut obrera mundial. Elles inspiren, expliquen i guien la solució que el jocisme vol aportar.

1. Una veritat de fe: la vocació eterna de cada jove obrer en particular i de tots els joves obrers en general

Des de tota l'eternitat, Déu, per un do infinit del seu amor, ha destinat cada jove treballador en particular, i tots els joves obrers, a compartir la seva Naturalesa, la seva Vida, el seu Amor, la seva divina Benaurança. Déu ha decidit entregar-se ell mateix, donar-se a conèixer ell mateix als joves obrers, fer-los viure de la seva vida, il·luminar-los amb la seva veritat i fer-los prendre part del seu Regne.

Els joves obrers no són màquines, ni bèsties, ni esclaus. Son fills, col·laboradors, els hereus de Déu. Els ha donat poder d'esdevenir fills de Déu, compartint la Naturalesa divina. Aquesta és la seva autèntica i real vocació, la raó de la seva existència, de la seva vida, del seu treball, la font de tots els seus drets i deures.

Aquesta vocació no és doble: per una banda, eterna, i per l'altra, temporal, com si no hi hagués cap relació o influència de l'una en l'altra. No hi pot haver una vocació eterna separada, distanciada de la vida d'aquest món, deslligada d'ella. Una vocació no pot ser des-encarnada, com tampoc no pot ser-ho el cristianisme. No, una vocació eterna està encarnada en el temps, neix en el temps, creix, es fa gran, arriba a la seva plenitud en el temps, al llarg de tota la vida en aquest món, en totes i cadascuna de les situacions que es presenten, en totes i cadascuna de les lluites, en tots i cadascuns dels seus èxits. físics, intel·lectuals, morals, afectius, laborals, socials, polítics. La vida quotidiana, concreta i pràctica.

No és qüestió de continuïtat entre les dues vocacions (eterna i temporal). La qüestió és que es tracta de la mateixa i única vocació. La vocació de l'empleada de la llar, la del jove aprenent d'un ofici, en el seu medi habitual, que és el marc i l'ambient de la seva vida; entre els seus col·legues, els seus veïns més propers, als quals ha d'ajudar a conquerir la seva vocació temporal i eterna.

Aquesta veritat fonamental, de la qual massa sovint costa fer-se'n ressò, és la base de tot el jocisme; però s'ha l'ha de contemplar amb una fe total i absoluta, veure-hi el seu valor revolucionari. "Envia el teu esperit, i renova la faç de la terra."

2. Una veritat d'experiència: la vida real de la joventut treballadora està en contradicció amb la seva vocació

La vida, les condicions reals de l'existència de la massa dels joves obrers estan en flagrant contradicció amb la seva vocació eterna i temporal. S'ha de tenir el coratge

d'afrontar aquesta realitat, tant com cal sempre afrontar la realitat de la seva vocació eterna i temporal. S'ha d'estar amb els ulls fixos al cel i els peus ben plantats a terra; no pot ser de cap altra manera per la brutalitat de les condicions de vida en aquest món, i no pot ser de cap altra manera pels reptes que planteja la vocació eterna. S'ha de prendre consciència de la realitat de l'edat dels joves obrers, les condicions de treball, de la influència de l'ambient, els problemes que han de resoldre per compte propi, tot sols, per la pura pràctica. La situació actual no fa més que augmentar la tragèdia de l'oposició entre les dos realitats: atur, crisi, impossibilitat de fundar una llar, d'educar els fills. I tot això en una onada de neopaganisme com mai no s'havia vist en la història.